

קודמות של שרי הממשלה, שהדביקו עתה לשיבה לשיחות יארינג תומית של כניעה. "זה הרי ההבדל בין חוכמה לפיקחות", פלט אחד מוקני החיכים של העבודה. "גול-דה פקחית מספיק כדי לצאת מהבוכץ הזה. אבל לוא היתה גם חכמה — לא היתה כלל נכנסת לתוכו".

עיתונות

עניין

של יוקרה

רק הדי הפצצות ביום השישי לפני שבוע עיים בתחנה המרכזית בתל-אביב, האפילו על הפצצה האמיתית שהתפוצצה אותו יום במי המנוחות של העיתונות הישראליים.

רבבות קוראי עיתוני ערב שבת, שהתרגלו במשך השנים למדורו השבועי הקבוע של רפאל בשן במעריב, ראיון השבוע עם, הופתעו בעלעלם בעיתוני הערב של אותו יום, כשמצאו את מדורו של בשן כשהוא מופיע בידיעות אחרות נות דווקא.

בעיתונות היומית בישראל, בה לא קיימת כמעט התופעה של נדידת עיתוני אים מעיתון אחד למישנהו ובה מתקשר כתב מתחיל כמעט לכל חייו עם העיתון בו הוא מתחיל לעבוד, היתה נדידתו של רפאל בשן ממעריב לידעות אחרונות, פצצה בלתי רגילה.

לקראת וזשמוע, רפאל בשן (39)

קשור במעריב מתחילת הקאריירה העיתונאית שלו לפני 20 שנה. פרט לחקופה קצרה בה עבד בידיעות אחרונות ובהעולם הזה, הפך בשן לאחת מדמויות הקבע של העיתון, כמו הפיליטונאי אפרים קישון או הקאריקטוריסט קריאל ("דוש") גרוש. הצעיר החיפאי, שהחל לעבוד במעריב ככתב של בתר המשפט בחיפה, עלה במ הירות בשלבי ההירארכיה המיקצועית. לפי 12 שנים, כאשר הציעה לו הסוכנות היהודית להיות מנהל הסוכנות בכמה מ ארצות דרום-אמריקה, עשה מעריב את כל המאמצים שלא לאבד את בשן, הציע לו לשמש ככתבו בלונדון למשך שנתיים.

כאשר חזר בשן לארץ הוא החל מפרסם סם בקביעות ראיון השבוע שלו, שהפך לאחד מסימני ההיכר של גליון יום שישי של מעריב. אלא שכל אותם שנים שררו יחסי עבודה בלתי תקינים בין בשן לבין עורך מעריב, אריה ("ציק") דיסנ-ציק, המחלוקת הגיעה לשיאה כאשר החל בשן, בצד עבודתו במעריב, לעבוד גם בקול ישראל, גלי צה"ל והטלביזיה. ציק ראה בעין וועמת את העובדה שניתן לשי מוע את בשן ולא רק לקראו אותו.

על רקע זה החליט בשן, לפני מיספר שבועות, להתפטר מעבודתו במעריב. יתכן ועורכי מעריב היו מקבלים את ההתפטרות, לולא החשש הנורא שקינן בליבם כי רפאל בשן, הנשוי לעיתונאית רות בונדי, עלול לפרסם את ראיונותיו בצהרון המתחרה — ידיעות אחרונות.

מהלומת נגד. מאז הפוטש שערכו כמה מעובדי ידיעות אחרונות לפני למעלה מ-20 שנה, כשרשו והקימו את מעריב, שורת איבה בלתי ראציונאלית בין שני עיתוני הערב המוכנים להתלכד יחד רק נגד מתחרים משותפים. האפשרות כי בשן יעבוד בידיעות אחרונות נראתה לעורכי מעריב כסגירה נוראה ביוקרת עיתונות משום כך סרבו לקבל את התפטרותו של בשן ולאשר לו את פיצויי הפיטורים המגיעים לו, אלא אם יחתם על התחייבות לפיה לא יפרסם מאמרים במשך ה- שנתיים הבאות בשום עיתון אחר בישראל.

כשסירב בשן לקבל תנאי זה, היו עורכי מעריב מוכנים להסתפק בשנה וחצי של התנזרות מכתביה עיתונאית. ועד עובדי מעריב הציעו פשרה של אלם עיתוני נאי למשך חצי שנה בלבד. בשן לא היה מוכן לתנאי זה.

לפני שקיבל את פיצויי הפיטורים שלו, המסתכמים ברבבות ל"ה, העמיד בשן את מעריב בפני עובדה קיימת, הצטרף למערכת ידיעות אחרונות הויכוח על גורל פיצוייו יעבור עתה לבית-המשפט.

בינתיים אין עורכי מעריב יכולים למחול לידיעות אחרונות על הפגיעה ביוקרתם. מאחורי הקלעים הו מנהלים מעעים עם כמה מעלי הטורים המתפרסמים בידיעות אחרונות, כדי לשכנעם לעבור לי מעריב ולהחזיר מהלומת נגד לעיתון המתחרה.

נוכח יחסי העבודה המעורערים במעריב, בין "הצמרת" לבין שאר עובדי העיתון, ספק אם יצליחו בניסיונם זה.

הידיעה הסתמית שפורסמה ב-7 שבוע שעבר במדור השקיף בהעולם הזה, על פגישותיו הרבות של סגן ראש הממשלה יגאל אלון (ראה צילום) נראתה ודאז מוזרה לרבים. אולם דווקא ידיעה זו זכתה לפירסום כלל עולמי. היא הועתקה בעיתונים רבים בעולם, שניסו לרמוז על המסתור מאחוריה.

ידיעה זו בצירוף העובדה שיומיים לפני פירסומה נמחקה מפרוטוקול הכנסת

פיסקה של ח"כ אורי אבנרי, בה הזכיר פגישות של יגאל אלון עם "אישיות מזרח תיכונית חשובה", היה בה כדי להבהיר ליודעי דבר כי משהו מטרשס מאחורי ה-קלעים.

השבוע גילה השבועון האמריקאי טיים את מה שהתרחש. כתב הטייס:

"נמדומים ירדו זה עתה על שממת ה-ערבה השטוחה, הפראית, צפונית לאילת, כששתי שירות של מכוניות התקרבו זו לזו בנקודת גבול בין ישראל וירדן. או תות פנס מוסכמים מראש היבהבו בחשיי

תשקיף

סדר יום עמוס מאוד ליגאל אלון

שר החינוך והתרבות יגאל אלון הסרוך בימים אלה בפגישות מרובות בקשר לשיבת המורים התיכוניים, אינו יכול להקדיש את כל זמנו לטיפול רק בענייני השכיחה.

כי מלבד תפקידו כשר החינוך, מוכיף יגאל אלון למלא תפקידים חשובים גם כי סגן ראש-הממשלה, המאליים אותו לקביעת פגישות חשובות לא פחות מאשר עם נציגי גי המורים התיכוניים ולפגישות ארוכות. רבים ממקורביו של אלון תמרום על תפוגה שי פגילתו כסגן ראש-הממשלה אינה זוכה לפרסום באותה מידה בעיתונות כמו שרה-חיינדן.

לחץ אמריקאי על המלך חוסיין

האמריקאים לוחצים בשבועות האחרונים, לים, הן על ישראל והן על המלך חוסיין, להגיע להסכם על כפיית תוכנית רוד-יפן האמריקאים מוכנים לתמוך במנגעים ישראליים בין חוסיין לבין ישראל וזיאה שאף חוסיין עצמו מוכן למנגעים ישראליים כפדרייתו האחת מישראל היא "החזרת הגדה המערבית".

תשקיף, "העולם הזה" 1732

המלך חוסיין אינו יכול להרשות לעצמו להופיע בעיני העולם הערבי וב-יחוד בעיני הפלסטינים, כמי שקיים בהסתר מגעים ישירים עם ישראל. ישראל מי-צידה, חייבת היתה להכחיש את דבר ה-פגישות כדי לא לפגוע בהמשכך, למרות שהמנגעים עם חוסיין לא הביאו עד כה שום תועלת ממשית. חוסיין מוסיף לסרב להכנס למשא ומתן נפרד על שלום עם ישראל, ללא שיתופה של מצריים.

אך המנגעים בין אלון לחוסיין לא נשארו ללא כל תוצאות.

כמעט ברור לחלוטין שחוסיין לא היה מעז לצאת במאבק גלוי עם המחבלים לוי-ליא קיבל לכך אישור מראש של האמריקאים וישראל גם יחד. ההתערבות הסורית לצד החבלנים היתה צפויה. חוסיין לא היה מסוגל בכוחותיו הוא לעמוד נגד פלישת הטנקים הסוריים. היתה דרושה לו הבטחה של התערבות ישראלית במקרה שהסורים ירחיבו את מימדי ההתערבות. כפי שיגילו השבוע שני כתבי טלוויזיה בריטיים, שפירסמו ספר בשם "מלחמת

מה המשמעות של הפגישות הסודיות בין חוסיין ליגאל אלון?

מיסתורין בנורבה

מלך חוסיין לבין ממשלת ישראל, באמצעות השר יגאל אלון.

היה זה רק טבעי שהן ממשלת ישראל והן המלך חוסיין יכחישו קיום פגישות אלה, שנערכו במסגרת המאמצים האמריקאים שיש להם אמצעי לחץ מת-אימים על שני הצדדים, לקיום שיחות ישירות בין ישראל וירדן.

כה היורדת והשירה מירדן נכנסה במהי-רות לישראל. אחיים מהירדנים הצטרפו לשייחה הישראלית, אשר נסעה למקום מבודד... זו היתה הפגישה האחרונה, מ-תוך עשר פגישות שנערכו בין יגאל אלון והמלך חוסיין מאז ספטמבר 1968 כאשר נפגשו בלונדון, יחד עם שרה-חיינדן אבן.

כך המפוצצה אחת הפרשיות הכמוסות ביותר: פרשת המנגעים הישראים בין ה-

החטיפות של ליליה חלאד", הועק חוסיין בעקבות הפלישה הסורית את שגרירי ה-מעריב בכירתו והעמיד אותם בפני העובדה שאילץ לנקוט בצעדים נואשים כדי לה-ציל את כסאו. הוא רמז מפורשות שאם המערב לא יסייע לו ייאלץ להעזר בהתע-רבות ישראלית.

אותה שעה ריכזה ישראל, כפי ש-פורסם בעיתונות הורה, כוחות מרובים בגבול הצפוני עם ירדן, להתערבות במקרה שהטנקים הסוריים לא יסוגו. זה היה צריך להיות צעד היאוש של חוסיין: להזמין התערבות ישראלית לה-צלת כתר. חוסיין לא יכול היה להשוב על צעד כזה, לוליא היה משוכנע לחל-טין כי ישראל אמנם תושיט לו את ה-עזרה שיבקש.

צריך לזכור כי באותם ימים שהתה גול-דה מאיר בארצות-הברית. כל החלטות ה-ממשלה בנושא זה התקבלו בהעדרה, כש-יגאל אלון מרכז את ישיבות הממשלה ו-קובע למעשה את המהלכים הישראליים. כך הצילה ישראל את חוסיין. אבל היא לא עשתה זאת ללא מחיר.

המחיר שחוסיין היה צריך לשלם עבור הסיוע הישראלי היה שקט בגבולותיו עם ישראל. ואמנם הוא קיים את חלקו שלו בהסכם. מאז התגבר המלך חוסיין על ארגוני החבלה הפלסטינים, שורר שקט מ-חלט בגבול ירדן. הצבא הירדני מונע מ-המחבלים כל אפשרות להפר את הפסקת-האש, ובאישורו של חוסיין חזרו הפלחים לבקעת הירדן, לכסריהם ושדותיהם.

מנגעים עם חוסיין הביאו לשקט בגבול עם ירדן. אולם השאלה היא: למשך כמה זמן?

שאלה נוספת, חשובה עוד יותר היא: האם הימרה ישראל על הקלף הנכון? למ-רות הצלחותיו האחרונות של המלך חו-סיין אין עוד ספק שמשטר מעורער ו-ארעי. זאת שאלה של זמן בלבד עד ש-יתמוטט. במקום או במאוחר לא תוכל ישראל להמנע מלהתיצב בעימות גלוי עם העם הפלסטיני בו תלוי גורל השלום.

קשה להאמין שהעובדה שישאל סייעה בעקיפין למלך חוסיין לערוך טבח בבני העם הפלסטיני בירדן, תסייע בבוא היום למרוי עם בעלי הריב האמיתיים של ישראל.

אח פגישה, פגישה שבזאת פוטומונטאז' מפגישת חוסיין-אלון